

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2020/284 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Φεβρουαρίου 2020

για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά τη θέσπιση ορισμένων απαιτήσεων για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 113,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽³⁾ καθορίζει τις γενικές λογιστικές υποχρεώσεις των υποκειμένων στον φόρο όσον αφορά τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ).
- (2) Η ανάπτυξη του ηλεκτρονικού εμπορίου διευκολύνει τη διασυνοριακή πώληση αγαθών και παροχή υπηρεσιών σε τελικούς καταναλωτές στα κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, η έννοια «διασυνοριακό ηλεκτρονικό εμπόριο» αναφέρεται σε παραδόσεις ή παροχές κατά τις οποίες ο ΦΠΑ οφείλεται σε ένα κράτος μέλος, αλλά ο προμηθευτής ή ο πάροχος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα. Ωστόσο, επιχειρήσεις που ασκούν δόλιες πρακτικές εκμεταλλεύονται τις ευκαιρίες που παρέχει το ηλεκτρονικό εμπόριο για να αποκομίσουν αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα μέσω της αποφυγής των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τον ΦΠΑ. Όταν εφαρμόζεται η αρχή της φορολόγησης στον τόπο προορισμού, εφόσον οι καταναλωτές δεν έχουν λογιστικές υποχρεώσεις, τα κράτη μέλη κατανάλωσης χρειάζονται τα κατάλληλα μέσα για τον εντοπισμό και τον έλεγχο αυτών των επιχειρήσεων που ασκούν δόλιες πρακτικές. Είναι σημαντικό να καταπολεμηθεί η διασυνοριακή απάτη στον τομέα του ΦΠΑ, αποτέλεσμα της δόλιας συμπεριφοράς ορισμένων επιχειρήσεων στον τομέα του διασυνοριακού ηλεκτρονικού εμπορίου.
- (3) Στη συντριπτική πλειονότητα των επιγραμμικών αγορών που πραγματοποιούνται από καταναλωτές στην Ένωση, οι πληρωμές εκτελούνται μέσω παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών κατέχει συγκεκριμένες πληροφορίες για την ταυτοποίηση του παραλήπτη ή δικαιούχου της πληρωμής, μαζί με λεπτομέρειες της ημερομηνίας, του ποσού και του κράτους μέλους προέλευσης της πληρωμής, καθώς επίσης και σχετικά με το αν η έναρξη της πληρωμής έγινε στις φυσικές εγκαταστάσεις του εμπόρου. Οι εν λόγω συγκεκριμένες πληροφορίες είναι ιδιαίτερα σημαντικές στο πλαίσιο μιας διασυνοριακής πληρωμής, κατά την οποία ο πληρωτής βρίσκεται σε ένα κράτος μέλος και ο δικαιούχος σε άλλο κράτος μέλος, σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα. Οι εν λόγω πληροφορίες είναι αναγκαίες για τις φορολογικές αρχές των κρατών μελών («φορολογικές αρχές») προκειμένου αυτές να ασκήσουν τις βασικές αρμοδιότητες του εντοπισμού των επιχειρήσεων που ασκούν δόλιες πρακτικές και του ελέγχου των υποχρεώσεων καταβολής ΦΠΑ. Επομένως, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών είναι αναγκαίο να θέτουν τις εν λόγω πληροφορίες στη διάθεση των φορολογικών αρχών, για να τις βοηθούν να εντοπίζουν και να καταπολεμούν τη διασυνοριακή απάτη στον τομέα του ΦΠΑ.
- (4) Για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ, είναι σημαντικό να απαιτείται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να τηρούν επαρκώς λεπτομερή αρχεία και να υποβάλλουν τα στοιχεία ορισμένων διασυνοριακών πληρωμών που καθορίζονται ως τέτοιες λόγω της τοποθεσίας του πληρωτή και της τοποθεσίας του δικαιούχου. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι έννοιες της τοποθεσίας του πληρωτή και της τοποθεσίας του δικαιούχου, καθώς και τα μέσα για την ταυτοποίηση των εν λόγω τοποθεσιών. Η τοποθεσία του πληρωτή και του δικαιούχου θα πρέπει να αποτελεί κριτήριο για τις υποχρεώσεις τήρησης αρχείων και υποβολής στοιχείων μόνο για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που είναι εγκατεστημένοι στην Ένωση και οι εν λόγω υποχρεώσεις θα πρέπει να τελούν υπό την επιφύλαξη των κανόνων που καθορίζονται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ και στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 282/2011 του Συμβουλίου ⁽⁴⁾ όσον αφορά τον τόπο μιας φορολογητέας πράξης.

⁽¹⁾ Γνώμη της 17ης Δεκεμβρίου 2019 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 240 της 16.7.2019, σ. 33.

⁽³⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

- (5) Βάσει των πληροφοριών που έχουν ήδη στην κατοχή τους, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών είναι σε θέση να ταυτοποιούν την τοποθεσία του δικαιούχου και του πληρωτή σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχουν, χρησιμοποιώντας τον κωδικό αναγνώρισης του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου ή του πληρωτή ή οποιονδήποτε άλλο κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πληρωτή ή τον δικαιούχο. Όταν δεν είναι διαθέσιμοι τέτοιοι κωδικοί αναγνώρισης, η τοποθεσία του πληρωτή ή του δικαιούχου θα πρέπει να προσδιορίζεται μέσω ενός κωδικού αναγνώρισης της επιχείρησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του πληρωτή ή του δικαιούχου, σε περιπτώσεις όπου τα χρηματικά ποσά μεταφέρονται σε δικαιούχο χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή, όπου τα χρηματικά ποσά δεν πιστώνονται σε κανένα λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου ή όπου δεν υπάρχει άλλος κωδικός αναγνώρισης του πληρωτή ή του δικαιούχου.
- (6) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, η υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να διατηρεί και να παρέχει πληροφορίες σχετικά με μια διασυννοριακή πληρωμή είναι σημαντικό να είναι αναλογική και να περιορίζεται στα αναγκαία ώστε τα κράτη μέλη να καταπολεμούν την απάτη στον τομέα του ΦΠΑ. Επιπλέον, η μόνη πληροφορία που θα πρέπει να διατηρείται όσον αφορά τον πληρωτή είναι η τοποθεσία του. Όσον αφορά τις πληροφορίες σχετικά με τον δικαιούχο πληρωμής και την ίδια την πληρωμή, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να υποχρεούνται να διατηρούν και να δηλώνουν στις φορολογικές αρχές μόνο πληροφορίες που είναι αναγκαίες ώστε αυτές να εντοπίζουν τυχόν επιχειρήσεις που διαπράττουν απάτη και να διενεργούν φορολογικούς ελέγχους. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει, κατά συνέπεια, να υποχρεούνται να τηρούν αρχεία μόνο για τις διασυννοριακές πληρωμές που ενδέχεται να υποδεικνύουν οικονομικές δραστηριότητες. Η καθιέρωση ορίου με βάση τον αριθμό των πληρωμών που λαμβάνονται από ένα δικαιούχο κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού τριμήνου θα παράσχει ένδειξη για το αν οι εν λόγω πληρωμές ελήφθησαν στο πλαίσιο οικονομικής δραστηριότητας, με αποτέλεσμα να εξαιρούνται οι πληρωμές που αφορούν μη εμπορικούς σκοπούς. Η κάλυψη του ορίου αυτού θα επιφέρει τις υποχρεώσεις τήρησης αρχείων και υποβολής στοιχείων από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.
- (7) Είναι δυνατόν περισσότεροι του ενός πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να συμμετέχουν σε μία ενιαία πληρωμή από πληρωτή σε δικαιούχο. Η εν λόγω ενιαία πληρωμή ενδέχεται να οδηγήσει σε πολλαπλές μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ διάφορων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Είναι αναγκαίο όλοι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν σε μια συγκεκριμένη πληρωμή, εκτός αν ισχύει ειδική εξαίρεση, να έχουν υποχρεώσεις τήρησης αρχείων και υποβολής στοιχείων. Τα εν λόγω αρχεία και η υποβολή στοιχείων θα πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την πληρωμή από τον αρχικό πληρωτή στον τελικό δικαιούχο και όχι τις ενδιάμεσες μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών.
- (8) Οι υποχρεώσεις τήρησης αρχείων και υποβολής στοιχείων θα πρέπει να εφαρμόζονται όχι μόνο όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεταφέρει χρηματικά ποσά ή εκδίδει μέσα πληρωμής για τον πληρωτή, αλλά επίσης σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει χρηματικά ποσά ή αποδέχεται πράξεις πληρωμής εξ ονόματος του δικαιούχου.
- (9) Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾. Ως εκ τούτου, όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν βρίσκονται σε κράτος μέλος, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει να έχουν τις υποχρεώσεις τήρησης αρχείων και υποβολής στοιχείων σχετικά με τη διασυννοριακή πληρωμή. Αντιθέτως, προκειμένου οι υποχρεώσεις τήρησης αρχείων και υποβολής στοιχείων να είναι αναλογικές, όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου βρίσκονται σε κράτος μέλος, μόνο οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου θα πρέπει να τηρούν αρχεία. Για τους σκοπούς των υποχρεώσεων τήρησης αρχείων και υποβολής στοιχείων, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε κράτος μέλος όταν ο κωδικός αναγνώρισης της επιχείρησης (BIC) ή ο αποκλειστικός κωδικός αναγνώρισης της επιχείρησης παραπέμπει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.
- (10) Λόγω του σημαντικού όγκου και της ευαισθησίας των πληροφοριών όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είναι αναγκαίο και αναλογικό οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να διατηρούν αρχεία περί διασυννοριακών πληρωμών για χρονικό διάστημα τριών ημερολογιακών ετών, ώστε να βοηθούν τα κράτη μέλη στην καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ και στον εντοπισμό επιχειρήσεων που διαπράττουν απάτη. Το εν λόγω χρονικό διάστημα παρέχει επαρκή χρόνο ώστε τα κράτη μέλη να διενεργούν ελέγχους με αποτελεσματικό τρόπο και να διερευνούν υποθέσεις εικαζόμενης απάτης στον τομέα του ΦΠΑ ή να εντοπίζουν περιπτώσεις απάτης στον τομέα του ΦΠΑ.
- (11) Οι πληροφορίες που πρέπει να διατηρούνται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών οφείλεται να συλλέγονται και να ανταλλάσσονται μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 904/2010 του Συμβουλίου ⁽⁷⁾, στον οποίο καθορίζονται οι κανόνες για τη διοικητική συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών με σκοπό την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ.

⁽⁵⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 77 της 23.3.2011, σ. 1).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

⁽⁷⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35).

- (12) Η απάτη στον τομέα του ΦΠΑ αποτελεί κοινό πρόβλημα για όλα τα κράτη μέλη, αλλά τα μεμονωμένα κράτη μέλη δεν διαθέτουν τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε να διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή των κανόνων περί ΦΠΑ όσον αφορά το διασυνοριακό ηλεκτρονικό εμπόριο ή η καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ στο διασυνοριακό ηλεκτρονικό εμπόριο. Επειδή ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί επαρκώς από τα μεμονωμένα κράτη μέλη εάν υπάρχει διασυνοριακό στοιχείο, αλλά και λόγω της ανάγκης λήψης πληροφοριών από άλλα κράτη μέλη, είναι όμως δυνατόν, λόγω της κλίμακας ή των επιπτώσεων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.
- (13) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Οι σχετικές με τις πληρωμές πληροφορίες που διατηρούνται και παρέχονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία οφείλονται να υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο από τους εμπειρογνώμονες των φορολογικών αρχών που ειδικεύονται στην καταπολέμηση της απάτης, εντός των αναλογικών και αναγκαίων ορίων προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ. Η παρούσα οδηγία τηρεί επίσης τους κανόνες που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 και στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).
- (14) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, ο οποίος και γνωμοδότησε στις 14 Μαρτίου 2019 (**).
- (15) Συνεπώς, η οδηγία 2006/112/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο κεφάλαιο 4 του τίτλου XI της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, παρεμβάλλεται το ακόλουθο τμήμα:

«Τμήμα 2α

Γενικές υποχρεώσεις των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών

Άρθρο 243α

Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οποιαδήποτε από τις κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο που τυγχάνει εξαίρεσης σύμφωνα με το άρθρο 32 της εν λόγω οδηγίας,
- 2) «υπηρεσία πληρωμής»: οποιαδήποτε από τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι σημεία 3 έως 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366,
- 3) «πληρωμή»: με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366, «πράξη πληρωμής» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 5) της εν λόγω οδηγίας ή «υπηρεσία εμβασμάτων» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 22) της εν λόγω οδηγίας,
- 4) «πληρωτής»: «πληρωτής» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 8) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366,
- 5) «δικαιούχος»: «δικαιούχος» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 9) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366,
- 6) «κράτος μέλος προέλευσης»: «κράτος μέλος προέλευσης» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 1) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366,
- 7) «κράτος μέλος υποδοχής»: «κράτος μέλος υποδοχής» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 2) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366,

(*) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 904/2010 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2010, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 268 της 12.10.2010, σ. 1).

(**) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

(*) ΕΕ C 140 της 16.4.2019, σ. 4.

- 8) «λογαριασμός πληρωμών»: «λογαριασμός πληρωμών» όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 12) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366,
- 9) «IBAN»: «IBAN» όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 15) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**),
- 10) «BIC»: «BIC» όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 16) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012.

Άρθρο 243β

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να τηρούν επαρκώς λεπτομερή αρχεία δικαιούχων και πληρωμών σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχουν για κάθε ημερολογιακό τρίμηνο, με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να διενεργούν ελέγχους των παραδόσεων αγαθών και των παροχών υπηρεσιών οι οποίες, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V, θεωρούνται ότι λαμβάνουν χώρα σε κράτος μέλος, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της καταπολέμησης της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ.

Η απαίτηση του πρώτου εδαφίου ισχύει μόνο για τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται όσον αφορά τις διασυνοριακές πληρωμές. Μια πληρωμή θεωρείται διασυνοριακή πληρωμή όταν ο πληρωτής βρίσκεται σε ένα κράτος μέλος και ο δικαιούχος βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα.

2. Η απαίτηση στην οποία υπόκεινται οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει της παραγράφου 1 εφαρμόζεται όταν, κατά τη διάρκεια ημερολογιακού τριμήνου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει υπηρεσίες πληρωμών που αντιστοιχούν σε περισσότερες από 25 διασυνοριακές πληρωμές στον ίδιο δικαιούχο.

Ο αριθμός των διασυνοριακών πληρωμών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου υπολογίζεται σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ανά κράτος μέλος και ανά κωδικό αναγνώρισης όπως αναφέρονται στο άρθρο 243γ παράγραφος 2. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει πληροφορίες ότι ο δικαιούχος έχει περισσότερους του ενός κωδικούς αναγνώρισης, ο υπολογισμός γίνεται ανά δικαιούχο.

3. Η οριζόμενη στην παράγραφο 1 απαίτηση δεν ισχύει για τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σε σχέση με οποιαδήποτε πληρωμή όταν τουλάχιστον ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε κράτος μέλος, όπως καταδεικνύεται από τον BIC του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης ο οποίος ταυτοποιεί με σαφήνεια τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και την τοποθεσία του. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή περιλαμβάνουν ωστόσο τις εν λόγω υπηρεσίες πληρωμών στον αναφερόμενο στην παράγραφο 2 υπολογισμό.

4. Όταν εφαρμόζεται η απαίτηση που ορίζεται στην παράγραφο 1 για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, τα αρχεία:

- α) τηρούνται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε ηλεκτρονική μορφή για περίοδο τριών ημερολογιακών ετών από τη λήξη του ημερολογιακού έτους της ημερομηνίας πληρωμής,
- β) καθίστανται διαθέσιμα σύμφωνα με το άρθρο 24β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010 στο κράτος μέλος προέλευσης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή στα κράτη μέλη υποδοχής, όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος προέλευσης.

Άρθρο 243γ

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 243β παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και με την επιφύλαξη των διατάξεων του τίτλου V, η τοποθεσία του πληρωτή θεωρείται ότι είναι στο κράτος μέλος που αντιστοιχεί:

- α) στον κωδικό IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πληρωτή ή, ελλείψει τέτοιων κωδικών αναγνώρισης,
- β) στον BIC ή οποιονδήποτε άλλο κωδικό αναγνώρισης επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του πληρωτή.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 243β παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η τοποθεσία του δικαιούχου θεωρείται ότι είναι στο κράτος μέλος, το τρίτο έδαφος ή την τρίτη χώρα που αντιστοιχεί:

- α) στον κωδικό IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον δικαιούχο ή, ελλείψει τέτοιων κωδικών αναγνώρισης,
- β) στον BIC ή οποιονδήποτε άλλο κωδικό αναγνώρισης επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου.

Άρθρο 243δ

1. Τα αρχεία που πρέπει να τηρούνται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, δυνάμει του άρθρου 243β, περιέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τον κωδικό BIC ή οποιονδήποτε άλλο κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών,
 - β) το όνομα ή την εταιρική επωνυμία του δικαιούχου, όπως εμφανίζεται στα αρχεία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών,
 - γ) εφόσον υπάρχει, οποιονδήποτε αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ ή άλλον εθνικό αριθμό φορολογικού μητρώου του δικαιούχου,
 - δ) τον IBAN ή, εάν δεν είναι διαθέσιμος ο IBAN, οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον δικαιούχο,
 - ε) τον BIC ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, στην περίπτωση που ο δικαιούχος λαμβάνει χρηματικά ποσά χωρίς να διαθέτει λογαριασμό πληρωμών,
 - στ) εφόσον υπάρχει, τη διεύθυνση του δικαιούχου όπως εμφανίζεται στα αρχεία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών,
 - ζ) τις λεπτομέρειες σχετικά με οποιαδήποτε πληρωμή όπως αναφέρεται στο άρθρο 243β παράγραφος 1,
 - η) τις λεπτομέρειες σχετικά με οποιοδήποτε επιστροφές πληρωμών που προσδιορίζονται ως σχετιζόμενες με διασυνοριακές πληρωμές αναφερόμενες στο στοιχείο ζ).
2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία ζ) και η) περιέχουν τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) την ημερομηνία και την ώρα της πληρωμής ή της επιστροφής της πληρωμής,
 - β) το ποσό και το νόμισμα της πληρωμής ή της επιστροφής της πληρωμής,
 - γ) το κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής που λήφθηκε από τον δικαιούχο ή για λογαριασμό του, το κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής, κατά περίπτωση, καθώς και τις πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της προέλευσης ή του προορισμού της πληρωμής ή της επιστροφής της πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 243γ,
 - δ) τυχόν αναφορά η οποία ταυτοποιεί με σαφήνεια την πληρωμή,
 - ε) κατά περίπτωση, την πληροφορία ότι η έναρξη της πληρωμής γίνεται στις φυσικές εγκαταστάσεις του εμπόρου.»

(*) Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ, 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35).

(**) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2023, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως το κείμενο των εν λόγω διατάξεων στην Επιτροπή.

Εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις από την 1η Ιανουαρίου 2024.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2020.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Z. MARIĆ
